

[Arbejdsministeren.]

reguleringen, er indtrådt. Man må dog gøre sig klart, at alle reguleringer af denne art, hvad enten det drejer sig om pristalsreguleringer eller reguleringer på basis af lønudviklingen, nødvendigvis må komme nogen tid senere.

Hr. Chr. Madsens argumentation giver derfor efter min opfattelse ikke anledning til at tage reguleringsproblemet frem til særskilt behandling ud over den fremskyndelse af reguleringen fra 1. april til 1. februar 1966, som netop er det, lovforslaget indeholder. Jeg må i øvrigt afvise hr. Chr. Madsens ændringsforslag.

Jeg er — det vil jeg gerne understrege — ganske enig med folketingsudvalget i, at det er ønskeligt, at arbejdet i det nedsatte arbejdsløshedsforsikringsudvalg fremskyndes mest muligt. Jeg kan oplyse, at jeg, siden vi havde lovforslaget til første behandling; har haft en drøftelse med udvalgets formand om at få dette arbejde fremskyndet. Jeg håber, det bliver tilfældet.

Må jeg i øvrigt herudover gøre et par bemærkninger til det, som hr. Chr. Madsen har fremført. Det er jo rigtigt, at der, som jeg før sagde, går nogen tid med reguleringen. Jeg kan dog ikke acceptere, at der skulle være tale om en urimelig regulering i forhold til det, man tidligere kendte. Tværtom er der sket væsentlige forbedringer, efter at man gik over fra pristalsregulering til en regulering i henhold til lønudviklingen, hvilket jeg nok synes skal med ind i billedet. Da hr. Chr. Madsen nu selv drager det frem, kan jeg ikke lade være at nævne, at jeg blandt de deputationer, jeg har modtaget i den senere tid, især mindes en den 7. januar. Hr. Chr. Madsen deltog i denne deputation, som gav udtryk for ønske om, at de arbejdsløse i ekstra hjælp indtil 1. april i år skulle have en uges ekstra understøttelse. Det ville have betydet, at de arbejdsløse i perioden indtil 1. april havde fået et beløb, svarende til ca. 5 mill. kr. Det, jeg har stillet forslag om, giver de arbejdsløse 9 mill. kr. inden 1. april, og det er altså en væsentligt gunstigere ordning for de arbejdsløse end den ordning, hr. Chr. Madsen sammen med de andre i deputationen foreslog.

Hr. Chr. Madsen spørger endvidere, hvad dette arbejdsløshedsudvalg bestiller. Det beskæftiger sig i høj grad med disse problemer. Jeg skal ikke læse hele det kommissorium op, som udvalget har som grundlag for det arbejde, der foregår, kun nævne, at der er tale om såvel ydelser, strukturproblemer, fordeling af kontingenter på medlemmer, på staten, på arbejdsgivere som mange andre forhold såsom spørgsmålet om karenstage og ydelsernes størrelse i det hele taget. Herudover er der en række andre spørgsmål, som det dog vil føre for vidt at gå ind på her. Som sagt, det er et meget vigtigt og meget omfattende arbejde, der foregår. Jeg er dog — det vil jeg gerne understrege endnu en gang, ganske enig i de synspunkter, som udvalget har fremført om det vigtige i, at dette arbejde bliver hurtigt tilendebragt, og jeg skal gerne medvirke til at fremskynde det.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen.

Chr. Madsen: Jeg er ikke betænkelig ved det ændringsforslag, jeg selv har stillet. Jeg har kun sagt, at reglen om de 90 dage for at få denne ekstra understøttelse er lige stram nok. Der er imidlertid ingen mulighed for, at vi kan blive enige om, at det skal længere ned. Alle afviser jo forslaget.

Jeg er glad for, at arbejdsministeren her siger, at han er positivt indstillet til, at reguleringen i arbejdsløshedslovgivningen skal ændres. Det med at være positivt og velvilligt indstillet skulle imidlertid helst udmøntes på den måde, at den, som jeg sagde og har sagt flere gange, mest uretfærdige regulering, vi har i nogen lovgivning ændres hurtigst muligt. Hvorfor skal der være en forskelsbehandling på dette område?

Arbejdsminister Erling Dinesen sagde videre, at han den 7. januar havde modtaget en deputation, som med mange forskellige argumenter krævede, at der skulle udbetales en ekstra understøttelse. Og så hævder arbejdsministeren, at nu foreligger der et lovforslag om fremrykning af reguleringsstidspunktet til den 1. februar, og at det vil medføre en merudgift på 9 mill. kr., hvorimod udbetalingen af en ekstra understøttelse ville koste 5 mill. kr. Jeg ved ikke, om arbejdsministeren hermed mener, at han har